

Sygn. akt III KZ 19/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **J. L.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
w dniu 23 maja 2017 r.
na posiedzeniu w przedmiocie zażalenia skazanego
na zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w O.
z dnia 20 marca 2017 r., III Kzw (...)
o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Sądu Okręgowego w O. z dnia 20 marca 2017 r., III Kzw (...), odmówiono przyjęcia kasacji obrońcy skazanego od postanowienia tegoż Sądu z dnia 26 stycznia 2017 r., sygn. III Kzw (...), o utrzymaniu z mocy postanowienia Sądu Rejonowego w O. o odmowie uchylenia postanowienia w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem tegoż Sądu Rejonowego z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. VII K (...).

Na zarządzenie to zażalił się obrońca skazanego, zarzucając zarządzeniu rażące naruszenie prawa przez obrazę art. 519 k.p.k. w zw. z art. 93a § 1 pkt 1 k.k., wskutek niezastosowania przywołanych przepisów w ich literalnym brzmieniu oraz nadinterpretacji treści w nich nieistniejących. Obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i rozpoznanie wniesionej kasacji.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew stanowisku skarżącego w treści zaskarżonego zarządzenia poprawnie przywołano przepis art. 519 k.p.k., jako podstawę odmowy przyjęcia kasacji. W przepisie tym bowiem ustawodawca wskazał krąg orzeczeń, które mogą być zaskarżone tym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia. Należą do niego: 1) prawomocne wyroki sądu odwoławczego kończące postępowanie oraz 2) prawomocne postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a § 1 pkt 1 k.k. Tymczasem kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego L. nie dotyczy orzeczenia tego rodzaju, lecz dotyczy postanowienia o odmowie uchylenia postanowienia w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności, a zatem leży poza zakresem art. 519 k.p.k., co czyni ją niedopuszczalną z mocy ustawy. Jeśli zaś chodzi o sprawę o sygnaturze III KK 58/11, rozstrzygniętą przez Sąd Najwyższy orzeczeniem z 1 kwietnia 2011 r. umknęło uwadze skarżącego, że była ona wynikiem kasacji wniesionej przez podmiot kwalifikowany, tj. Rzecznika Praw Obywatelskich, którego uprawnieniem jest – zgodnie z art. 521 k.p.k. – wnoszenie kasacji od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie, z więc w zakresie szerszym niż określony w art. 519 k.p.k., przysługujący stronom procesu.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.